Európai Parlament
2024-2029

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P10_TA(2025)0253

Az EU–Afrika-partnerség megújítása: közös prioritások kialakítása az angolai csúcstalálkozó előtt

Az Európai Parlament 2025. október 23-i állásfoglalása az EU–Afrika-partnerség meghosszabbításáról: közös prioritások kidolgozása az angolai csúcstalálkozóra készülve (2025/2933(RSP))

Az Európai Parlament,

– tekintettel eljárási szabályzata 136. cikkének (2) és (4) bekezdésére,

A. mivel Afrika és Európa szomszédos kontinensek, amelyek jövője szorosan összefügg egymással; mivel az EU-nak törekednie kell arra, hogy a kereskedelem, a beruházások, a fejlesztési segélyek, a humanitárius segítségnyújtás, a béke és a biztonság, az energia és a digitális átalakulás terén Afrika vezető partnere legyen; mivel az afrikai országok együttvéve az EU negyedik legnagyobb kereskedelmi partnereinek számítanak, míg az uniós tagállamok együttesen Afrika legnagyobb exportpiacát képviselik; mivel mindkét kontinens közös és egymással összefüggő kihívásokkal néz szembe az egyre összetettebb geopolitikai környezetben;

B. mivel Afrika nélkülözhetetlen partner a globális kihívások kezelésében, a kritikus fontosságú nyersanyagokhoz való fenntartható hozzáférés biztosításától a zöld és digitális átállás előmozdításán, a globális élelmezésbiztonság megerősítésén, a dinamikus munkaerőpiac támogatásán, a konfliktusok megelőzésén át a béketeremtésig; mivel a demokrácia, az emberi jogok és a jogállamiság mind az EU, mind pedig az Afrikai Unió (AU) alapvető értékei, és Afrika demokratikus és gazdasági jövője tekintetében a nők és a fiatalok kulcsfontosságú szerepet játszanak a változásban; mivel az EU és Afrika közötti együttműködés fokozása közös lehetőségeket teremthet az innováció, az ipari fejlődés, a munkahelyteremtés, a humán fejlődés, az ENSZ fenntartható fejlődési céljainak elérése és a hosszú távú jólét terén mindkét kontinensen;

C. mivel a Szamoai Megállapodás[1] megújított és korszerűsített alapot biztosít az EU és az afrikai, karibi és csendes-óceáni államok csoportja közötti kapcsolatokhoz azzal a céllal, hogy megerősítse kapacitásukat e globális kihívások közös kezelésére, és határozottan elmozduljon a kölcsönös tiszteleten és közös érdekeken alapuló, egyenlő felekből álló partnerség felé;

D. mivel a demokráciáról, a választásokról és a kormányzásról szóló afrikai charta hangsúlyozza a szabad és tisztességes választások fontosságát, valamint a politikai pártok és az ellenzék jogait; mivel az elmúlt évtizedekben elért eredmények ellenére a közelmúlt fejleményei a demokratikus visszacsúszás aggasztó tendenciáját mutatják;

E. mivel az AU 2063-ig tartó időszakra szóló, „The Africa We Want” (Az az Afrika, amit mi akarunk) című menetrendje Afrika saját, az inkluzív növekedésre, a regionális integrációra, a nemek közötti egyenlőségre és a fenntartható fejlődésre vonatkozó, hosszú távú terve; mivel Afrika fokozódó globális szerepvállalása tükrözi növekvő politikai és gazdasági befolyását; mivel ez rámutat egy olyan, elveken alapuló, átlátható és kölcsönösen előnyös partnerség fontosságára, amely támogatja mind az afrikai, mind az európai prioritásokat, és előmozdítja a hosszú távú stabilitást és jólétet;

F. mivel a jólét előfeltétele a béke, a biztonság és a jó kormányzás, ugyanakkor számos afrikai régió – különösen a sérülékeny helyzetűek – továbbra is instabilitással, terrorizmussal, alkotmányellenes kormányváltásokkal és humanitárius válságokkal szembesül; mivel a külső szereplők, különösen Kína és Oroszország, gyakran átláthatatlan vagy kényszerítő eszközökkel, többek között dezinformációval és rosszindulatú befolyásoló kampányokkal, kiterjesztették jelenlétüket Afrikában;

G. mivel az EU továbbra is a legnagyobb fejlesztési és humanitárius segélyező Afrikában; mivel a globális humanitárius rendszer példátlan finanszírozási válsággal szembesül, és az ENSZ 50 milliárd USD összegű humanitárius segélyfelhívásának csupán 43%-a teljesült; mivel ezt a helyzetet súlyosbította, hogy több kulcsfontosságú adományozó folyamatosan csökkentette a külföldi segélyek költségvetését;

H. mivel Afrika népessége 2024-ben meghaladta az 1,5 milliárdot, és az előrejelzések szerint 2050-re eléri a 2,5 milliárdot, amely népesség túlnyomó többsége 30 év alatti; mivel ez a demográfiai dinamizmus lehetőségeket és kihívásokat is jelent, és jelentős beruházásokat tesz szükségessé az oktatás, a foglalkoztatás, az egészségügy és az infrastruktúra terén; mivel az egyenlőtlenség továbbra is a fenntartható fejlődési célok elérésének egyik fő akadálya;

---

[1] HL L, 2023/2862, 2023.12.28., ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2023/2862/oj.

I. mivel Afrika rendkívüli potenciállal rendelkezik a megújuló energia, az innováció és a fenntartható fejlődés terén; mivel annak ellenére, hogy a kontinens minimális mértékben járul hozzá a globális kibocsátásokhoz, aktívan törekszik az éghajlatváltozás hatásaival szembeni rezilienciára és a zöld növekedésre; mivel egy közös EU–AU-vezetés felgyorsíthatja az igazságos, inkluzív és fenntartható átmenetet;

J. mivel az Afrikai Kontinentális Szabadkereskedelmi Térség (AfCFTA) egy átalakító hatású projekt Afrika integrációja és gazdasági szuverenitása szempontjából, ugyanakkor Afrika globális kereskedelemben és beruházásokban való részvétele továbbra is korlátozott; mivel az uniós támogatásnak a vámügyi harmonizációt és a magánszektor felkészültségét célzó kapacitásépítésre kell összpontosítania az AfCFTA előnyeinek maximalizálása érdekében;

K. mivel az Afrika és Európa közötti migráció és mobilitás régóta fennálló helyzet, amely mindkét kontinens számára jelentős kihívásokat teremt, és amely csak akkor kínálhat lehetőségeket, ha megfelelően és felelősségteljesen kezelik; mivel az EU-nak és Afrikának közös érdeke, hogy olyan hosszú távú és kölcsönösen előnyös partnerségeket hozzanak létre, amelyek hozzájárulnak Afrika gazdasági fejlődéséhez és stabilitásához, ugyanakkor kezelik Európa irreguláris migrációval, biztonsággal, határigazgatással és terrorizmus elleni küzdelemmel kapcsolatos aggályait; mivel az ilyen partnerségeknek – függetlenül attól, hogy kizárólag a migrációra összpontosítanak-e, vagy szélesebb körűek, és a migráció áll a középpontjukban – egyértelmű felelősségi köröket és kötelezettségvállalásokat kell tartalmazniuk, fokozniuk kell az irreguláris migráció megelőzése, a csempészhálózatok felszámolása, a visszatérések javítása és a határigazgatás megerősítése terén folytatott együttműködést, valamint kezelniük kell az irreguláris migráció kiváltó okait a származási és tranzitországokban;

L. mivel 2025-ben ünnepeljük a hivatalos Afrika–EU-partnerség 25. évfordulóját, amely történelmi lehetőséget kínál a kapcsolatok megújítására és megerősítésére, egyenlő helyzetbe hozva a partnereket a következő generáció számára;

M. mivel az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrendje és az AU 2063-as menetrendje közös iránytűt biztosít a partnerség számára, és iránymutatásul kell szolgálnia a jelenlegi Szomszédsági, Fejlesztési és Nemzetközi Együttműködési Eszköz (NDICI) – Globális Európa és a Global Gateway stratégia keretében, az átláthatóságra, az inkluzív részvételre és a mérhető eredményekre összpontosítva;

N. mivel a fejlesztési együttműködés minden formáját a segélyhatékonysági alapelvekre kell építeni; mivel a Szamoai Megállapodás és a Global Gateway végrehajtásának igazodnia kell az AU 2063-ig szóló menetrendjéhez, és az együttműködés valamennyi

területén tiszteletben kell tartania az egyenlőség, a kölcsönös elszámoltathatóság és az afrikai felelősségvállalás elvét;

O. mivel Afrika jelenlegi államadósság-válsága az elmúlt évtizedben súlyosbodott; mivel a geopolitikai zavarok és az emelkedő kamatlábak közepette Afrika államadósság-rátája 2010 és 2022 között megkétszereződött, 32,7%-ról 65%-ra emelkedett;

P. mivel az EU ismételten megerősítette elkötelezettségét a vallásszabadság világszintű előmozdítása és védelme mellett, és lépéseket tett a világ különböző részein tapasztalható vallási üldöztetés és intolerancia elleni küzdelem érdekében;

Q. mivel a Parlament következetesen felszólított a vallási üldöztetés elleni küzdelemre irányuló nemzetközi erőfeszítések megerősítésére és a kisebbségi közösségek elleni támadások felelőseinek felelősségre vonására;

Egyenlő felek új stratégiai partnersége

1. felszólít egy megújított és előretekintő Afrika–EU-partnerségre, amely a kölcsönös tiszteleten, a közös érdekeken és annak megértésén alapul, hogy a két kontinensnek szüksége van egymásra, és együtt erősebbek; megjegyzi, hogy a változó geopolitikai dinamikák és a növekvő globális bizonytalanság – többek között a növekvő szélsőségesség, valamint a fejlesztési és humanitárius kiadások csökkentése – idején minden eddiginél fontosabb az EU és Afrika közötti szorosabb együttműködés; hangsúlyozza, hogy a közös többoldalú fellépésen alapuló valódi partnerség a leghatékonyabb módja a szegénység felszámolásának, valamint a béke, a jólét, a demokrácia, az emberi jogok, a jogállamiság, a fenntartható kereskedelem és a humán fejlődés előmozdításának; megerősíti, hogy az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó menetrendjének és a fenntartható fejlődési céloknak a megújított EU–Afrika-partnerség közös iránytűjéül kell szolgálniuk;

2. felhívja az EU-t, hogy fokozza konkrét fellépéseit, stratégiai kommunikációját és növelje láthatóságát Afrikában, egyértelműen bemutatva a kölcsönös tiszteleten, átláthatóságon és fenntarthatóságon alapuló EU–AU-partnerség kézzelfogható előnyeit; hangsúlyozza az átlátható, értékeken alapuló szerepvállalás fontosságát, szemben a külső hatalmak – többek között Kína és Oroszország – befolyásával, amelyek átláthatatlan pénzügyi, biztonsági és dezinformációs tevékenységei aláásható a szuverenitást, a stabilitást és a demokratikus kormányzást Afrikában; hangsúlyozza, hogy az EU-nak koherens diplomácián, látható beruházásokon és a Bizottság, az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ), a Parlament és a tagállamok közötti szorosabb koordináción keresztül hatékonyabban meg kell mutatnia magát ahhoz, hogy egységes európai hangot tudjon képviselni;

3. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a jövőbeli EU–AU-csúcstalálkozók parlamenti dimenzióját intézményesítsék e találkozók keretének szerves részeként annak érdekében, hogy biztosítsák a polgárok képviseletét, a nyilvános felügyeletet és a partnerség tanácskozásaihoz és eredményeihez való demokratikus hozzájárulást; támogatja az Európai Parlament és a Pánafrikai Parlament közötti közös parlamenti párbeszéd – mint a demokratikus párbeszéd és felügyelet fóruma – újjáélesztésére irányuló erőfeszítéseket; ösztönzi a két kontinens parlamenti bizottságai közötti rendszeres tematikus találkozókat a partnerségen belüli elszámoltathatóság biztosítása érdekében;

4. felszólítja azt a 22 uniós tagállamot és 66 afrikai partnert, amelyek még nem ratifikálták a Szamoai Megállapodást, hogy ezt haladéktalanul tegyék meg, hogy annak ideiglenes alkalmazását felváltsa a teljes hatálybalépés;

5. sürgeti a Bizottságot, hogy kivétel nélkül végezzen alapos hatásvizsgálatokat és folytasson konzultációkat az érdekelt felekkel, többek között az uniós jogszabályok által közvetlenül érintett afrikai partnerekkel, és javaslatait alapozza a rendelkezésre álló összes bizonyítékra; kötelezettséget vállal arra, hogy konzultál az afrikai partnerekkel a küszöbön álló uniós jogszabályokról;

Béke, biztonság és jó kormányzás

6. megerősíti, hogy a fenntartható béke a fejlődés és a jólét előfeltétele; támogatja az afrikai vezetésű béke-erőfeszítéseket az Afrikai Béke- és Biztonsági Szervezet (APSA) keretében, és elismerését fejezi ki az Európai Békekereten keresztül nyújtott uniós támogatásért; felszólít az AU által előírt műveletek kiszámítható finanszírozására, többek között az ENSZ által értékelt hozzájárulások révén; hangsúlyozza, hogy az együttműködésnek tiszteletben kell tartania a nemzetközi jogot, meg kell védenie a polgári lakosságot és elő kell mozdítania a kormányzás reformját; mély aggodalmát fejezi ki az Afrika számos részén tapasztalható konfliktusok, a dzsihádista terrorizmus, a katonai puccsok és az államok összeomlásai, a demokrácia hanyatlása és az erőszakos szélsőségesség terjedése miatt; olyan átfogó megközelítésre szólít fel, amely ötvözi a védelmet, a békeépítést, a biztonsági intézkedéseket, a megelőzést, a radikalizálódás felszámolását és a társadalmi-gazdasági fejlődést;

7. mély aggodalmát fejezi ki a Száhel-övezet romló biztonsági és humanitárius helyzete miatt, különös tekintettel Malira, Nigerre és Burkina Fasóra, ahol továbbra is nagy területek állnak fegyveres csoportok ellenőrzése alatt, a polgári lakosság széles köre pedig lakóhelyelhagyásra kényszerül, és az élelmiszer-ellátás bizonytalanságával néz szembe; hangsúlyozza, hogy a válság Nyugat-Afrika part menti demokráciáira is átterjed, és a nemzetközi missziók kivonulását követően veszélyes hatalmi űrt hoz létre; elítéli Oroszország destabilizációs stratégiáját a régióban, beleértve azt a

döntését, hogy a Wagner Csoportot beolvasztja a kormány ellenőrzése alatt álló Afrikai Hadtestbe, a dezinformációs műveleteit és a kizsákmányoló erőforrás-megszerzési gyakorlatait; megjegyzi, hogy a katonai junták általi ilyen jellegű támogatásra való támaszkodás nem stabilizálta a helyzetet, és lehetővé tette a terrorista csoportok számára, hogy visszanyerjék a pozíciójukat; sajnálja, hogy az uniós kiképzési misszió Maliban, az uniós katonai partnerségi misszió Nigerben, a nigeri kapacitásépítést célzó európai uniós misszió és más nemzetközi missziók nem teremtettek tartós békét; felszólít a megbízatások, szerepek és politikák tényeken alapuló, mélyreható értékelésére, valamint a Száhel-övezetre vonatkozó, alaposan átdolgozott, integrált uniós közös biztonság- és védelempolitikai stratégia kialakítására, amely összhangban van a fejlesztéspolitikával, és amelyet az Európai Békekeret támogat; prioritásként kezeli a humanitárius hozzáférést és a polgári lakosság védelmét, és az uniós biztonsági segítségnyújtást a nemzetközi humanitárius jog és az emberi jogok teljes körű tiszteletben tartásától teszi függővé; összehangolt, elveken alapuló, a demokráciára, az emberi jogokra és a jogállamiságra épülő EU-AU fellépésre szólít fel, beleértve a külföldi információmanipuláció és beavatkozás elleni intézkedéseket, a fegyveres csoportokat finanszírozó illegális erőforrás-gazdaságok és bűnözői tevékenységek felszámolását, valamint a kormányzásba, a szolgáltatásnyújtásba és a helyi gazdasági lehetőségekbe való beruházást az instabilitás strukturális mozgatórugóinak kezelése érdekében;

8. mély aggodalmát fejezi ki az Afrika több részén továbbra is fennálló erőszak, politikai instabilitás és humanitárius válságok miatt; emlékeztet különösen a szudáni pusztító konfliktusra, ahol a szudáni fegyveres erők és a Gyorsreagálású Támogató Erők közötti harc tömeges civil áldozatokat követelt, lakóhelyelhagyáshoz és az emberi jogok széles körű megsértéséhez vezetett; határozottan elítél minden atrocitást, beleértve a polgári lakosság elleni szándékos támadásokat és a szexuális erőszak háborús fegyverként való alkalmazását, és felszólít a teljes körű elszámoltathatóságra és az akadálytalan humanitárius hozzáférés megvalósítására; üdvözli a regionális és az ENSZ által vezetett diplomáciai erőfeszítéseket, és arra ösztönzi az EU-t, hogy fokozza a koordinációt az AU-val és a szomszédos államokkal a tűzszüneti tárgyalások és az inkluzív békeépítés támogatása érdekében; aggodalommal veszi tudomásul a nemzeti megbékélés tartós törékenységét és hiányát Líbiában, amelynek instabilitása továbbra is kihat mind az afrikai, mind az európai biztonságra; sürgeti az EU szerepvállalásának megújítását, szoros együttműködésben az ENSZ-szel az egységes politikai folyamat, az átlátható választások és a külföldi zsoldosok kivonásának előmozdítása érdekében; üdvözli az EU mozambiki katonai segítségnyújtási missziójának hozzájárulását Cabo Delgado biztonságának helyreállításához, ugyanakkor hangsúlyozza az emberi jogok, a közösségi reziliencia és a jó kormányzás elvei beépítésének szükségességét a tartós stabilitás és a helyi bizalom biztosítása érdekében; hangsúlyozza a szomáliai kapacitásépítést célzó európai

uniós misszió szerepét a szomáliai rendőrség kapacitásainak, valamint a tengeri biztonságnak és a jogállamiságnak a megerősítésében; felszólít a nemzetközi partnerekkel való szorosabb koordinációra, valamint arra, hogy a misszió munkáját építsék be az Afrika szarván a kormányzás, az igazságszolgáltatás és a terrorizmus elleni reziliencia megerősítésére irányuló szélesebb körű uniós erőfeszítésekbe; továbbra is aggasztja az Etiópiában, többek között Tigrében kialakult helyzet, ahol súlyos emberi jogi visszaélésekről számoltak be; felhívja az etióp hatóságokat, hogy garantálják az akadálytalan humanitárius hozzáférést, folytassanak valódi nemzeti párbeszédet, és tartsák tiszteletben a jogállamiságot és az alapvető szabadságokat; hangsúlyozza, hogy a konfliktushelyzetekben és az átmeneti helyzetekben való uniós szerepvállalásnak minden esetben elő kell mozdítania a demokráciát, az elszámoltathatóságot és az afrikai szerepvállalást, biztosítva az AU-val és a regionális kezdeményezésekkel való koordinációt a megbékélés, a stabilitás és a fenntartható fejlődés kontinens-szerte történő előmozdítása érdekében;

9. felhívja az EU-t, hogy fokozza a béke, a biztonság és a stabilitás előmozdítására irányuló erőfeszítéseit az afrikai kontinensen; felszólít az AU által előírt békeműveletek kiszámítható, hosszú távú finanszírozására, többek között az ENSZ által értékelt hozzájárulások révén, összhangban az ENSZ Biztonsági Tanácsának 2719 (2023). sz. határozatával; hangsúlyozza, hogy szükség van Afrika állandó képviseletére az ENSZ Biztonsági Tanácsában; támogatja az afrikai vezetésű béketámogató műveleteket és közvetítési erőfeszítéseket az APSA keretében;

10. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy erősítsék meg az EU és Afrika közötti biztonsági és védelmi együttműködést, többek között a terrorizmus, az erőszakos szélsőségesség és a külső beavatkozás elleni hatékony közös kapacitás létrehozása révén, különösen az instabil államokban; hangsúlyozza, hogy ennek az együttműködésnek ki kell egészítenie és meg kell erősítenie az APSA keretében tett afrikai vezetésű erőfeszítéseket, és teljes mértékben tiszteletben kell tartania a nemzetközi jogot, a demokratikus felügyeletet és az egyenlő felek közötti partnerség elveit; hangsúlyozza, hogy a terrorizmusellenes műveleteknek teljes mértékben tiszteletben kell tartaniuk a nemzetközi humanitárius és emberi jogi normákat; támogatja a közösségek rezilienciájára, a nők és a fiatalok bevonására, valamint a konfliktus utáni újjáépítésre irányuló uniós programokat; sürgeti mind az EU-t, mind az Afrikai Uniót, hogy hajtsák végre az ENSZ nőkkel, békével és biztonsággal kapcsolatos menetrendjét, valamint az ENSZ ifjúsággal, békével és biztonsággal kapcsolatos menetrendjét, biztosítva a döntéshozatalban való egyenlő részvételt;

11. üdvözli a Ruanda és a Kongói Demokratikus Köztársaság (KDK) közötti közelmúltbeli békemegállapodást, ugyanakkor továbbra is mély aggodalmát fejezi ki a KDK keleti részén, különösen Észak-

Kivuban és Ituriban folytatódó erőszak és bizonytalanság miatt; felhívja az EU-t, hogy játsszon aktív és összehangolt szerepet a békefolyamat végrehajtásának támogatásában, az inkluzivitás és a nők részvételének, a humanitárius hozzáférésnek és a polgári lakosság védelmének fokozására összpontosítva; hangsúlyozza, hogy a tartós stabilitás elérése érdekében foglalkozni kell a konfliktus gazdasági dimenzióival, beleértve a természeti erőforrások és nyersanyagok illegális kitermelését, és biztosítani kell az igazságszolgáltatást a háborús bűncselekmények, többek között a konfliktushelyzetekhez kapcsolódó szexuális erőszak áldozatai számára; sürgeti a Bizottságot és a Tanácsot, hogy haladéktalanul függesszék fel a fenntartható nyersanyag-értékláncokról szóló, az EU és Ruanda közötti egyetértési megállapodást mindaddig, amíg Ruanda nem tesz tanúbizonyságot arról, hogy felhagy a beavatkozással és az M23 paramilitáris csoport ellenőrzése alatt álló területeken bányászott ásványok exportálásával; felszólít minden szereplőt, hogy növeljék az átláthatóságot, és ténylegesen tiltsák be a konfliktusövezetből származó ásványok EU-ba való behozatalát; felhívja az EU-t, hogy mozdítsa elő a felelősségteljes beszerzést, az ellátási láncok átláthatóságát és a hozzáadott értékbe való beruházást a Kongói Demokratikus Köztársaságban és a Nagy-tavak régiójában;

12. hangsúlyozza a demokrácia, valamint a szabad és tisztességes választások alapvető fontosságát, mivel csak ezek biztosítják a valódi elszámoltathatóságot, valamint a lakosság érdekeinek és prioritásainak valódi képviseletét; kéri a választási megfigyelés és a demokráciaépítés terén az Afrikai Unióval és a regionális szervezetekkel folytatott partnerségi együttműködés fokozását; célzott finanszírozást kér a helyi női közvetítők és béketeremtők, a fiatal béketeremtők és a civil társadalmi szervezetek számára; megerősíti a nők és a fiatalok alapvető szerepét a béketeremtésben és a kormányzásban;

13. emlékeztet arra, hogy a keresztények a világ leginkább üldözött vallási közössége; különös aggodalommal veszi tudomásul a keresztények helyzetét a Szahel-övezetben;

14. hangsúlyozza, hogy Afrikában az egyházak alapvető szerepet játszanak a szociális szolgáltatások biztosítása terén; felhívja a Bizottságot, hogy vonja be ezeket a partnereket az uniós programok végrehajtásába; ezzel összefüggésben felhívja a Bizottságot és az Európai Külügyi Szolgálatot, hogy mozdítsák elő a partnerországok egyházaival folytatott párbeszédet;

15. aggodalmát fejezi ki Kína növekvő afrikai politikai befolyása és globális kezdeményezéseinek, többek között az „Egy övezet, egy út” kezdeményezésének kiterjesztése miatt; megjegyzi, hogy bár ezek a projektek jelentős beruházásokat mozgósítottak, gyakran nem átláthatók, és gazdasági függőségeket teremthetnek; felhívja az EU-t, hogy fokozza arra irányuló erőfeszítéseit, hogy fenntartható,

értékeken alapuló és átlátható alternatívát kínáljon, amely helyi felelősségvállaláson, tisztességes versenyen és kölcsönös előnyökön alapul; felhívja az EU-t, hogy fokozza stratégiai kommunikációját és láthatóságát, mozdítsa elő a közös AU–EU projekteket az infrastruktúra, a digitalizáció és az innováció terén, és támogassa a független média- és oktatási kezdeményezéseket a közös EU-AU partnerségi modell hosszú távú előnyeinek bemutatása érdekében; elismeri a kritikus fontosságú nyersanyagok stratégiai jelentőségét Afrika és Európa számára, és hangsúlyozza, hogy az e területen folytatott együttműködésnek a kölcsönös előnyökön, az átláthatóságon és a fenntarthatóságon kell alapulnia; kéri Európa rezilienciájának megerősítését a túlzott függőségektől elmozdító diverzifikáció révén, olyan partnerségeken keresztül, amelyek előmozdítják a felelős bányászatot, a helyi hozzáadott értéket és a készségfejlesztést; hangsúlyozza, hogy a Global Gateway Afrika–Európa beruházási csomag keretében tett kezdeményezéseknek elő kell mozdítaniuk a reziliens, méltányos és környezeti szempontból felelős ellátási láncokat, biztosítva, hogy az erőforrások területén folytatott együttműködés hozzájáruljon a fenntartható és inkluzív növekedéshez és a gazdasági diverzifikációhoz az afrikai országokban;

Fenntartható fejlődés és növekedés, kereskedelem és infrastruktúra

16. támogatja az AfCFTA mint a kontinentális integráció motorja teljes körű végrehajtását, és felhívja az EU-t, hogy biztosítson technikai és pénzügyi támogatást intézményei számára, vámügyi harmonizációt és a magánszektor felkészültségét;

17. hangsúlyozza az NDICI - Globális Európa mint az Afrikával folytatott együttműködést támogató fő uniós külső finanszírozási keret központi szerepét; hangsúlyozza, hogy az NDICI - Globális Európa és utódeszközének hatékony felhasználása elengedhetetlen a szakpolitikai prioritások, a Global Gateway beruházásai és a Team Europe kezdeményezések közötti koherencia biztosításához, valamint az uniós fejlesztési intézkedések átláthatóságának, elszámoltathatóságának és mérhető eredményeinek biztosításához és az EU-Szerződésben foglalt kötelezettségek teljesítéséhez, beleértve a szegénység felszámolásának, a fenntartható fejlődésnek, az emberi jogoknak, a nemzetközi együttműködésnek és a nemek közötti egyenlőségnek az előmozdítását;

18. felhívja a tagállamokat, hogy alaposan értékeljék az Afrikával folytatott fejlesztési együttműködéssel és az Afrikának nyújtott külső támogatással kapcsolatos korábbi megközelítéseik hiányosságait, és vizsgálják felül és igazítsák ki az Afrikára vonatkozó stratégiáikat a kontinens fenntartható jólétének előmozdítása és valóban kölcsönösen előnyös partnerségek kialakítása érdekében; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy valamennyi uniós külső politikában biztosítsák a fejlesztési szempontú szakpolitikai

koherenciát, figyelembe véve a kereskedelemmel, a migrációval, az éghajlattal és a biztonsággal kapcsolatos aggályokat; kiemeli a fejlesztési szempontú szakpolitikai koherenciával foglalkozó parlamenti hálózat jelentős szerepét az EU külső politikáinak jobb összehangolásában; hangsúlyozza, hogy a hivatalos fejlesztési támogatás (ODA) továbbra is elengedhetetlen a legkevésbé fejlett országokban, az alacsony jövedelmű országokban és az instabil államokban; felhívja a tagállamokat, hogy tartsák fenn és fokozzák az ENSZ régóta kitűzött céljának elérésére irányuló erőfeszítéseiket, amely szerint 2030-ig a bruttó nemzeti jövedelem 0,7 %-át hivatalos fejlesztési támogatásra kell fordítani, és növeljék a legkevésbé fejlett országoknak szánt részarányt az uniós és nemzetközi kötelezettségvállalásokkal összhangban; ösztönzi az innovatív és jogilag megalapozott finanszírozási eszközök feltárását, beleértve a Nemzetközi Valutaalap különleges lehívási jogainak önkéntes átcsoportosítását, amennyiben ez megvalósítható, valamint az éghajlatváltozással vagy a fejlesztéssel kapcsolatos, strukturált és átlátható adósságcsere alkalmazását annak érdekében, hogy megerősítsék az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás és az éghajlatváltozással szembeni ellenálló képesség finanszírozását; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az afrikai országokkal kötendő megállapodások aláírásakor vegyék figyelembe a legkülső régiók érdekeit;

19. mély aggodalmát fejezi ki számos afrikai ország növekvő adósságterhe miatt; felhívja az EU-t és más érintett partnereket, hogy támogassák az átfogó adósságátütemezést és a globális pénzügyi struktúra reformját a tisztességesebb feltételek és az átláthatóság biztosítása érdekében;

20. elismeri az arra irányuló erőfeszítéseket, hogy a Globális Európa eszköz és a Global Gateway stratégia révén az EU külső fellépéseit koherensebbé tegyék, ugyanakkor hangsúlyozza, hogy a rugalmasság mellé kiszámíthatóságnak, elszámoltathatóságnak, átláthatóságnak és parlamenti felügyeletnek kell társulnia; felhívja a Bizottságot, az EKSZ-t, a Tanácsot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy a Global Gateway Afrika–Európa beruházási csomag kézzelfogható eredményeket hozzon azáltal, hogy a projekteket összehangolja az afrikai prioritásokkal, megelőzi a fenntarthatatlan adósságot, támogatja a szegénység felszámolását és előmozdítja a humán fejlődést a fenntartható fejlődési célokkal és a Szerződésben foglalt kötelezettségekkel összhangban; elismeri, hogy a nagyszabású beruházási kezdeményezések önmagukban nem képesek kezelni az instabil és konfliktus sújtotta környezetek összetett realitásait, sem a legkevésbé fejlett és súlyosan eladósodott országok sebezhetőségét; ezért kéri, hogy a jövőbeli Globális Európa eszköz keretében dolgozzanak ki célzott uniós stratégiát az instabil helyzetekben való szerepvállalásra vonatkozóan, amely integrálja a politikai párbeszédet, a békeépítést, a humanitárius segítségnyújtást és a fejlesztési fellépést, ugyanakkor hangsúlyozza, hogy a következő többéves pénzügyi keretben elkülönített humanitárius

segítségnyújtásra van szükség; hangsúlyozza, hogy az uniós küldöttségek megerősítése és az afrikai érdekelt felekkel való valódi partnerségek révén javítani kell az uniós finanszírozású projektek láthatóságát és koordinációját;

21. mély aggodalommal veszi tudomásul az illegális bányászat és ásványcsempészet széles körű bizonyítékait, valamint az ebből eredő, az erőforrásokban gazdag régiók stabilitására és fejlődésére gyakorolt hatást; emlékeztet a bányászat és az emberi jogok megsértése, a környezetkárosodás, a nagyarányú földszerzés és az erőszakos konfliktusok közötti összefüggésekre;

22. kéri, hogy az AU, az EU és a regionális fejlesztési bankok közös égisze alatt hozzanak létre egy külön EU–Afrika iparosítási paktumot a köz- és magántőke mozgósítása érdekében, amely biztosítaná, hogy Afrika ne csupán nyersanyagforrás, hanem a feldolgozás, a gyártás és az innováció központja is legyen; hangsúlyozza, hogy ez a kezdeményezés az egyenlő felek közötti partnerség kézzelfogható kifejezése lenne, amely mindkét kontinensen előmozdítaná a hosszú távú növekedést és a fenntartható értékláncokat; aggodalmát fejezi ki az Egyesült Államok Nemzetközi Fejlesztési Ügynökségének (USAID) kivonulása és programjainak leépítése miatt, ami jelentős finanszírozási hiányokat okozott az alapvető szolgáltatások terén; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy igazítsák hozzá az NDICI – Globális Európa és a Team Europe programozását a szubszaharai Afrikára és a tematikus programokra vonatkozó hivatalosan elfogadott célkitűzésekhez és minimális kiadási célértékekhez, és adott esetben használják fel ezeket az eszközöket a pénzügyi hiányosságok gyors áthidalására, prioritásként kezelve a szegénység felszámolását, az egészségügyet, a nemek közötti egyenlőséget, az oktatást, az élelmezésbiztonságot és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást a legkiszolgáltatottabb afrikai országokban; hangsúlyozza, hogy a humanitárius segítségnyújtás szükségleteken alapuló jellege a külső tevékenységek egyéb finanszírozásától elváló, elkülönített alapot igényel; kiemeli az Egyesült Államok, az EU és az AU közötti, egyenrangú, szoros párbeszéd fontosságát az afrikai demokrácia, fejlődés és jólét előmozdítására irányuló közös célkitűzések megvalósítása, valamint a „Békét erőforrásokért cserébe” jellegű politika felülvizsgálata érdekében;

A nőket, a fiatalokat, a humán fejlődést és a mobilitást célzó beruházás

23. hangsúlyozza, hogy a megújított EU–Afrika-partnerség középpontjában az afrikai fiataloknak kell állniuk; hangsúlyozza, hogy az EU–AU partnerség lehetőséget kínál az afrikai kormányok számára arra, hogy polgáraik számára – többek között munkahelyteremtés révén – új lehetőségeket biztosítsanak, és hogy az EU támogathatja és segítheti ezeket az afrikai kezdeményezésű erőfeszítéseket; kiemeli, hogy a tartós és egyenlő partnerséghez

elengedhetetlen, hogy a két kontinensről származó fiatalokat a kölcsönös megértés és az erősebb kötelékek révén közelebb hozzák egymáshoz; felszólít a hallgatói és kutatási csereprogramok megerősítésére***;*** támogatja az európai diákok fokozott részvételét az afrikai egyetemekkel folytatott csereprogramokban; felszólít továbbá az afrikai egyetemek, szakképzési intézmények és a fiatalok által vezetett kezdeményezések fokozott támogatására a készségek, az innováció és a csereprogramok megerősítése érdekében;

24. kéri, hogy hozzanak létre egy külön Afrika–EU ifjúsági innovációs alapot a fiatal vállalkozók által vezetett induló innovatív vállalkozások és közösségi projektek finanszírozására;

25. elismeri, hogy a migráció közös valóság, amely mindkét kontinens számára jelentős kihívásokat teremt, és amely csak akkor kínálhat lehetőségeket, ha megfelelően és felelősségteljesen kezelik; felhívja az EU-t és tagállamait, hogy folytassák az afrikai országokkal való olyan stratégiai és testre szabott partnerségek kialakítását és végrehajtását, amelyek – függetlenül attól, hogy a migrációt célozzák-e, vagy szélesebb körűek, és a migráció áll a középpontjukban – a határigazgatás, a visszatérés és a visszafogadás, valamint az irreguláris migráció, a migránscsempészés, az emberkereskedelem és a terrorizmus elleni küzdelem terén fennálló közös érdekekre és mérhető kötelezettségvállalásokra épülnek; felszólít különösen a származási és tranzitországokkal való megerősített együttműködésre az irreguláris migráció megelőzése, a csempészhálózatok felszámolása és a visszatérések javítása, valamint a biztonsági és terrorizmusellenes együttműködés elmélyítése érdekében; hangsúlyozza, hogy az ilyen együttműködésnek hozzá kell járulnia a hosszú távú stabilitáshoz és a két kontinens számára kölcsönösen előnyös eredményekhez;

26. felhívja az EU-t és az AU-t, hogy tartsák fenn és mozdítsák elő a nők jogait és a nemek közötti egyenlőséget, biztosítsák az oktatáshoz való hozzáférést, valamint a szexuális és reproduktív egészség és jogok érvényesülését, mozdítsák elő a nők teljes körű, egyenlő és érdemi részvételét a döntéshozatalban és a munkaerőpiacon, valamint küzdjenek a nemi alapú erőszak és a káros gyakorlatok ellen; megismétli, hogy a nemek közötti egyenlőség és a nők társadalmi szerepvállalásának növelése az inkluzív növekedés és a fenntartható fejlődés előfeltételei; felhívja az EU-t, hogy a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó III. cselekvési tervével összhangban biztosítson célzott finanszírozást a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos programok számára; ambiciózus finanszírozási célokat szorgalmaz a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó 5. fenntartható fejlődési cél előmozdítása és a nők által vezetett kezdeményezések megerősítése érdekében;

27. kiemeli a nők jogainak megsértése, különösen a női nemi szervek megcsonkítása elleni küzdelem fontosságát Afrikában;

28. hangsúlyozza, hogy az egészségbiztonság közös globális kihívás, és aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az ágazatban végrehajtott jelentős költségvetési megszorítások veszélybe sodorhatják a globális egészségügy terén évtizedek alatt elért eredményeket, és ezzel több millió ember életét veszélyeztethetik; üdvözli az Afrikai Betegségmegelőzési és Járványvédelmi Központnak, az oltóanyaggyártó központoknak és az Afrikai Gyógyszerügynökségnek nyújtott uniós támogatást; hangsúlyozza az EU létfontosságú szerepét az életmentő egészségügyi programok, többek között a HIV és az AIDS megelőzésére és kezelésre irányuló programok, valamint a szexuális és reproduktív egészséggel kapcsolatos programok finanszírozásában; folyamatos együttműködésre szólít fel a világjárványokra való felkészültség, a helyi gyógyszergyártás és az egyetemes egészségügyi ellátás terén;

Éghajlat, környezetvédelem és multilaterális együttműködés

29. felszólít az egységes afrikai villamosenergia-piac, a határokon átnyúló összeköttetések és a fenntartható urbanizáció közös előmozdítására; felhívja az EU-t, hogy az éghajlatváltozás elleni küzdelem finanszírozásából fordítson méltányos részt az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra és az éghajlatváltozás mérséklésére Afrikában, támogatva az olyan kezdeményezéseket, mint a Nagy Zöld Fal és a NaturAfrica, amelyek összekapcsolják a környezetvédelmet a munkahelyekkel és a vidékfejlesztéssel; elismeri, hogy az éghajlatváltozás közös kihívás és lehetőség is egyben az Afrika és az EU közötti együttműködés számára; üdvözli az Afrika–Európa zöld energiával kapcsolatos kezdeményezést, amelynek célja, hogy 2030-ig 50 GW megújulóenergia-kapacitást biztosítson, valamint 100 millió ember számára biztosítsa a villamos energiához való hozzáférést;

30. határozottabb AU–EU fellépésre és közös érdekérvényesítésre szólít fel a részes felek konferenciájának ülésein az éghajlatváltozás elleni küzdelem méltányos finanszírozásának, a technológiatranszfernek és a veszteség- és kárenyhítési alap finanszírozásának biztosítása érdekében; hangsúlyozza, hogy valamennyi jelentős üvegházhatásúgáz-kibocsátónak, beleértve a G20-ak tagjait is, vezető szerepet kell vállalnia a Párizsi Megállapodás végrehajtásában; üdvözli Afrika állandó G20-tagságát, és támogatja, hogy Afrika nagyobb mértékben képviseltesse magát a globális kormányzásban; javasolja, hogy az Afrikai Unió és az EU alakítson ki éves magas szintű párbeszédet az éghajlatról és a fenntarthatóságról az energiával, a biológiai sokféleséggel és a környezetvédelemmel kapcsolatos előrehaladás nyomon követése, valamint az ilyen politikák összehangolása érdekében;

A további lépések

31. üdvözli, hogy a hetedik EU–AU csúcstalálkozóra Luandában kerül sor, ami jelentős lehetőséget kínál az afrikai és európai vezetők

számára, hogy megerősítsék az EU–AU partnerség iránti elkötelezettségüket; felhívja a résztvevőket, hogy ragadják meg ezt az alkalmat arra, hogy mérhető kötelezettségvállalásokat jelentsenek be a következő öt évre, nevezetesen a 2025–2030-as időszakra szóló közös cselekvési terv, az Afrika és az EU közötti kereskedelem és beruházások 2030-ig történő megkétszerezésére vonatkozó ütemterv, valamint a digitális transzformációra és a zöld energiával kapcsolatos partnerségekre vonatkozó megújított közös keret elfogadása révén;

32. sürgeti a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy alakítsanak ki éves magas szintű párbeszédeket az Afrikai Unió Bizottságával és a regionális gazdasági közösségekkel a következő négy kiemelt területen: béke és biztonság, kereskedelmi és gazdasági együttműködés, migráció és mobilitás, valamint fenntarthatóság és éghajlat-politika, annak érdekében, hogy értékeljék a partnerségi prioritásokat, nyomon kövessék a végrehajtást, valamint hozzájáruljanak az AU–EU csúcstalálkozó folyamatához és egyúttal az EU többéves pénzügyi keretének megállapításához; javasolja, hogy az AU és az EU közötti konzultációkra intézményesített formában, minden évben kerüljön sor a miniszterek és vezető tisztviselők szintjén, biztosítva a folyamatos koordinációt, az elszámoltathatóságot és az adaptív szakpolitikai tervezést;

33. hangsúlyozza, hogy fontos az Afrika–Európa-partnerség parlamenti dimenziójának megerősítése; kéri, hogy a csúcstalálkozót megelőzően szervezzenek találkozókat az európai parlamenti képviselők és a Pánafrikai Parlament képviselői között annak biztosítása érdekében, hogy mindkét kontinens választott képviselőinek véleménye hozzájárulhasson a közelgő EU–AU csúcstalálkozó napirendjének, prioritásainak és eredményeinek alakításához; hangsúlyozza, hogy egy ilyen párbeszéd erősítené a demokratikus legitimitást, előmozdítaná a kölcsönös megértést, és biztosítaná, hogy a csúcstalálkozó következtetései tükrözzék az afrikai és európai polgárok aggályait és törekvéseit; hangsúlyozza továbbá annak fontosságát, hogy a civil társadalom érdemben részt vegyen a partnerségben és a csúcstalálkozókon; elismerését fejezi ki az Európai Parlament azon döntéséért, hogy irodát nyit Addisz-Abebában az AU és a Pánafrikai Parlament tevékenységeinek és döntéshozatali folyamatainak szoros nyomon követése érdekében;

34. felhívja elnökét, hogy kérje fel az afrikai államfőket, hogy rendszeresebben szólaljanak fel a Parlamentben, biztosítva a kiegyensúlyozott földrajzi képviseletet és előmozdítva a két kontinens közötti mélyebb politikai párbeszédet;

°

° °

35. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az Európai Tanács elnökének, a Bizottság elnökének, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a Tanácsnak, az Afrikai Unió Bizottságának, a Pánafrikai Parlamentnek, az Európai Unió tagállamai kormányainak és parlamentjeinek és az Afrikai Unió tagállamainak, valamint az ENSZ főtitkárának és az Afrikai, Karibi és Csendes-óceáni Államok Szervezetének.